

ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน
มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

Knoled Attttude Andnightlife Behavior of Students from From Public Health Chalermkarnchana University
Sisaket Province

ขนิษฐา ทองเกลี้ยง^{1*} อรวรรณ สุดตั้ง¹ ชินพงศ์ มณีรัตน์²

¹คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา 333 หมู่ 8 ถนน คชเสนีย์ ตำบล บ้านโตก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์
จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

²คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา 333/3 ถ. สุขุมวิท ตำบล วังหว่า อำเภอแกลง ระยอง 21110

E-mail: orawanta2521@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา(Descriptive research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน106 คน ผลการศึกษา พบว่ามีความรู้อยู่ในระดับปานกลางในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 74.53 ทักษะอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.11 และพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.17 พบว่าความรู้เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน($p=0.066, r=0.503$) ทักษะเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน เมื่อพิจารณาระหว่างตัวแปรต้นด้วยตนเอง พบว่าความรู้เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ($r=-0.272, p=0.005$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับทัศนคติการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ($r=-0.272, p=0.005$)

ความสำคัญ: พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

ABSTRACT

This research is a descriptive research to study the behavior of students in nightlife venues. Faculty of Public Health Community Health Department Chalerm Kanchana University Sisaket Province consisted of 106 people. The results showed that the knowledge was at a moderate level at a good level. accounted for 74.53 percent, the attitude was moderate. accounted for 20.11% and the behavior was moderate. 20.17% found that the knowledge of nightlife entertainment was not related to the behavior of nightlife entertainment with Pearson's correlation coefficient ($p=0.066, r=0.503$). There was no relationship with the nightlife entertainment behavior. When

considering between the variables themselves, it was found that the knowledge of nightlife entertainment There was a opposite relationship with the attitude towards nightlife. at the significance level 0.01 with Pearson's correlation coefficient. ($r=-0.272, p=0.005$)

Keyword: Nightlife entertainment behavior

บทนำ

การพัฒนาประเทศนั้น ต้องคำนึงถึงอย่างยิ่ง คือการพัฒนาคุณภาพของคนในชาติ เพื่อเสริมสร้าง คุณสมบัติที่พึงปรารถนาตามความต้องการของ สังคม จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก World health Organization (WHO) พบว่าประเทศไทย เป็นประเทศที่ดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมาก จัดเป็น อันดับ 5 ของโลกและปัจจุบันนี้มีจำนวนผู้ดื่มสุรา และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น กลุ่มที่น่าเป็นห่วงซึ่งคือนักดื่มหน้าใหม่คือกลุ่มนักศึกษาวัยรุ่น ดื่มมากขึ้นโดยนักศึกษาวัยรุ่น เพศชายอายุ 18-20 ปี ที่บริโภคเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ มีจำนวน ประมาณ 1.06 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 21.23 ของ ประชากรในกลุ่มอายุนี้ ปรากฏการณ์ที่น่าเป็นห่วง คือ นักศึกษาชาย และหญิงระดับอุดมศึกษา และ ระดับ ปวช ที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประมาณ ร้อยละ 50 เริ่มดื่มเมื่ออายุต่ำกว่า 15 ปี การรับรู้ของ คนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีโอกาสใน การรับเลือกข่าวสารที่หลากหลายรสนิยมของแต่ละ บุคคล และข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการกลั่นกรองผ่าน สื่อในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งธุรกิจสถานบันเทิง ก่อให้เกิดปัญหา โดยเฉพาะสถานบันเทิงกลางคืน ได้ทำลายระบบการศึกษาของชาติไปในตัว เพราะ พบว่านักศึกษาวัยรุ่น ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และ ยัง อยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน เข้าไปใช้บริการไป มั่ว สุมกัน ตาม สถาน บันเทิง (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2560) นอกจากนี้

ยังพบว่า มีนักศึกษารวมถึงวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวนไม่น้อย ที่นิยมเที่ยวผับ สถานเริงรมย์ (ร้อย ละ 8.90) สถานที่เหล่านี้ถือเป็นแหล่งมั่วสุมสำหรับ นักศึกษา ที่หนีไม่พ้นเรื่องดื่มสุรา สูบบุหรี่หรือมี เพศสัมพันธ์กัน จนนำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อน วัยอันควร รวมถึงการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ปัจจุบันสังคมจะมีพฤติกรรมแบบนี้มากยิ่งขึ้นเชื่อว่ เป็นเพียงบางกลุ่มเท่านั้นไม่ใช่ทั้งหมด เนื่องจาก นักศึกษาบางคนทีเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมี วัตถุประสงค์เพื่อ ไป แดนซ์ พุดคุยกับกลุ่มเพื่อน หรือไปเที่ยวคลายเครียดเท่านั้น อย่างไรก็ตามต้อง ขอมรับว่าสังคมไทยมีค่านิยมเสรีเรื่องเพศมากขึ้น จนบางครั้งนำไปสู่การมีพฤติกรรมเรื่องเพศที่ไม่ เหมาะสม โดยเฉพาะในหมู่นักศึกษาที่ยังถือว่ามิวุฒิ ภาวะน้อย การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ส่วนหนึ่ง อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมา (สำนักงานสถิติ แห่งชาติ, 2559)

ในแต่ละปีจะมีคดีเด็ก และเยาวชนไทยได้ กระทำผิดเพิ่มมากขึ้น ในปีพ.ศ. 2546กระทำ ความผิดต่างๆ เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ ร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ยาเสพติด และ ความผิดอื่นๆ ข้อมูลจากกรมพินิจ และคุ้มครองเด็ก และเยาวชนกระทรวงยุติธรรมที่นำ ข้อมูลคดีความ เกี่ยวกับยาเสพติดที่มีเด็กและเยาวชนไทย เข้าไปมี ส่วนร่วมตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548-2551 พบว่า เยาวชนเข้า ไปมีส่วนร่วมกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้น เกือบเท่าตัว ภายใน ช่วงเวลา 3 ปีดังกล่าว คือ จาก

6,323 คติ ในปี พ.ศ. 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 11.67 คติในปี พ.ศ. 2551 ปัญหาต่างๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมที่เสื่อมลง เยาวชนมีบทบาทอย่างมากและเป็นจุดกำเนิดของปัญหาต่างๆ เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การมั่วสุมในแหล่งสถานบันเทิง ก่อนวัยอันควร เยาวชนส่วนใหญ่มาจากสังคมชั้นกลางที่ไม่มีเวลาใกล้ชิดครอบครัว จึงถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อเด็กและเยาวชน (ศาลเยาวชนและครอบครัว สถานพินิจคุ้มครองเด็ก และเยาวชน, 2546)

ในปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษ มีอัตราการดื่มสุราของประชากร ร้อยละ 35.90 (4,11626 คน) อัตราการดื่มสุราของประชากร เพศชาย ร้อยละ 59.10 (335,881 คน) อัตราการดื่มสุราของประชากร เพศหญิง ร้อยละ 13.50 (78,065 คน) (งานควบคุมบริโภคสุราและยาสูบ จังหวัดศรีสะเกษ, 2560) ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ศึกษาวิจัย สนใจศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ของนักศึกษาสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะนักศึกษาด้านสุขภาพ เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้นำไปใช้ในการส่งเสริมสุขภาพต่อไป สามารถนำมาจัดกิจกรรมกับนักศึกษาเพื่อให้ความรู้ และความตระหนักเกี่ยวกับโทษ และอันตรายของการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน เช่น โทษของการดื่มแอลกอฮอล์ ผลกระทบต่อสุขภาพ และแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาพฤติกรรมและการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ของนักศึกษาสาขาวิชา สาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ของนักศึกษาสาขาวิชา สาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

2.2 เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ใช้บริการสถานบันเทิงกลางคืน ของนักศึกษาสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

2.3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการสถานบันเทิงกลางคืน ของนักศึกษาสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้ ทัศนคติ กับพฤติกรรมเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ของนักศึกษาสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) สอบถามความเห็น โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลนักศึกษามหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน จำนวน 106 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

1.แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา สาขาวิชา สาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ปีการศึกษา เกรดเฉลี่ย สภาพครอบครัว สถานที่พักอาศัย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ (Checklist) จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในการเที่ยวสถานบันเทิง มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 15 ข้อ

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก ให้คะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

ตอบผิด ให้คะแนน เท่ากับ 0 คะแนน

โดยใช้การแปลผลแบบอิงเกณฑ์ 3 ระดับ (Thorndike,1997อ้างอิงใน พิษณุ อภิธมาจารโยธิน; 2557)

คะแนนมากกว่า ร้อยละ>80 หมายถึง มีความรู้ระดับมาก (12-15)

คะแนนระหว่าง ร้อยละ 60-80 หมายถึง มีความรู้ระดับปานกลาง (9-11)

คะแนนระหว่าง ร้อยละ<60 หมายถึง มีความรู้ระดับน้อย (<9)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ซึ่งประกอบด้วยคำถามทางบวก และทางลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

โดยใช้การแปลผลแบบอิงเกณฑ์ 3 ระดับ (Best,1981 อ้างถึงใน วิเชียร เกตุสิงห์) ดังนี้

การแปลผล

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.00 หมายถึง มีทัศนคติอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.67-2.33 หมายถึง มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.66 หมายถึง มีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเที่ยวสถานบันเทิง มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ คือ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติเลย ซึ่งประกอบด้วยคำถามทางบวก และทางลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

โดยใช้การแปลผลแบบอิงเกณฑ์ 3 ระดับ (Best,1981 อ้างถึงในวิเชียร เกตุสิงห์2538:9)

การแปลผล

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับน้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล
การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้พร้อมนำ

หนังสือขออนุญาตในการเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มประชากรด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ รูปแบบการนำ ข้อมูลไปใช้ สิทธิของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในการ บอกลึก หรือหยุดให้ข้อมูลได้ตลอดเวลา และการ ไม่เปิดเผยชื่อและตัวตนของผู้ให้ข้อมูลและให้ผู้ให้ ข้อมูลลงชื่อยินยอม ตามขั้นตอนของ กระบวนการวิจัยโดยคำนึงถึงจริยธรรมในการวิจัย

4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บ ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการตรวจสอบความ สมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยใช้เฉพาะ แบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัส แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุดต่ำสุด

2. การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการเที่ยวสถาน บันเทิง ของนักศึกษา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ

3. การวิเคราะห์ทัศนคติ เกี่ยวกับการเที่ยวสถาน บันเทิง ของนักศึกษา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การวิเคราะห์ พฤติกรรมเกี่ยวกับการเที่ยว สถานบันเทิง ของนักศึกษา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล ส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง ของ นักศึกษา โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square)

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของ นักศึกษา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's product Moment correlation)

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของของนักศึกษา สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิม กาจจนา จังหวัดศรีสะเกษ

1. เพศ พบว่า กลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 89.60 รองลงมาเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.40 ตามลำดับ

2. อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 21 - 23 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา อายุระหว่าง 18 – 20 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 30.20 และอายุระหว่าง 24 – 26 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ โดย อายุต่ำสุดคือ 19 ปี และอายุสูงสุดคือ 25 ปี

3. ระดับปีการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 44 คน คิด เป็นร้อยละ 41.50 รองลงมา ชั้นปีที่ 4 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 22 คน คิด เป็นร้อยละ 20.80 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 17 คน คิด เป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ

4. ผลการเรียนเฉลี่ย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 78.30 รองลงมา ผลการ เรียนเฉลี่ย 2.01 – 3.00 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 ตามลำดับ โดยผลการเรียนเฉลี่ยต่ำสุด 2.13 และผลการเรียนเฉลี่ยสูงสุด 3.98

5. สภาพครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมา มีสภาพครอบครัวพ่อแม่หย่าร้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 มีสภาพครอบครัวพ่อเสียชีวิต จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 และมีสภาพครอบครัวพ่อแม่แยกกันอยู่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ

6. สถานที่พักอาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยประเภทหอพัก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมา พักอาศัยประเภทบ้าน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 และพักอาศัยประเภทบ้านเช่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 ตามลำดับ

7. สถานบันเทิงที่นิยมไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมไปสถานบันเทิงโรงเหล้าทำมือ ศรีสะเกษ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 รองลงมา ไม่เคยไปสถานบันเทิง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ไปสถานบันเทิงสำราญมหาชน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 ไปสถานบันเทิงไอบาร์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และไปสถานบันเทิงอภิรมย์ 4289 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 74.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรคพิษสุราเรื้อรัง หมายถึง ผู้ป่วยที่ดื่มแอลกอฮอล์/สุราอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เป็นระยะเวลานาน ส่วนใหญ่นานมากกว่า 10 ปี จนเกิดภาวะติดสุรา ร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ เด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ไม่สามารถเข้า

สถานบันเทิงได้ ร้อยละ 96.20 พิษสุราเรื้อรังอาจส่งผลให้ร่างกายส่วนต่างๆ ได้รับผลกระทบ เช่น โรคตับแข็ง, โรคตับอ่อนอักเสบ เป็นต้น ร้อยละ 88.70 คาราโอเกะ เป็นสถานบันเทิงสำหรับผู้ใช้บริการด้านการร้องเพลงและสังสรรค์ ร้อยละ 87.70 สถานบันเทิงควรมีที่ระบายอากาศและการเก็บเสียงที่ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน ร้อยละ 86.80 การดื่มสุราในปริมาณมากและดื่มเป็นเวลานาน มีผลทำให้เกิดอันตรายจากเส้นเลือดในสมองแตก และเส้นเลือดสมองอุดตัน ร้อยละ 84.90 ผู้ที่เข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงจะต้องนำบัตรประชาชน หรือเอกสารราชการอื่นๆ ที่มีภาพถ่าย วัน เดือน ปีเกิด และระบุอายุไว้ติดตัวไปด้วยทุกครั้ง ร้อยละ 84.00 หากผู้ใช้บริการมีพฤติกรรมเสพยาเสพติดในสถานบันเทิง จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดอย่างเฉียบขาด ร้อยละ 79.20 สถานบันเทิงที่มีมาตรฐานควรมีใบอนุญาตเปิดสถานบริการ ร้อยละ 76.40 ตามกฎหมาย สถานบันเทิงกลางคืนปิดทำการเวลา 00.00 น. ร้อยละ 75.50 เด็กและเยาวชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปสามารถเข้าสถานบันเทิงได้ ร้อยละ 63.20 แหล่งสถานบันเทิงเปิดทำการ 24 ชั่วโมง ร้อยละ 58.50 รับแก้วสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากคนไม่รู้จัก ร้อยละ 47.20 เมื่อนขาดสติและพบว่าตื่นมาไม่ได้อยู่ห้องตนเองห้องเพื่อนหรือห้องคนรัก ร้อยละ 47.20 และสถานบันเทิงสามารถมีการแสดงไปในทางลามก อนาจาร ได้มีสัตว์ร้ายเข้าไปแสดงในสภาพที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้เข้ามาชมได้ ร้อยละ 46.20 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้กับการเที่ยวกลางคืนเป็นการหาประสบการณ์แปลกใหม่ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.61 รองลงมาคือมีความรู้ในระดับน้อยกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนทุกวัน เป็นเรื่องปกติของหมู่นักศึกษาและวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ย 2.56 เห็นด้วยกับท่านคิดว่า การเที่ยวกลางคืนทำให้รู้จักเพื่อนใหม่มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 2.52 ท่านคิดว่า การเที่ยวกลางคืนเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ย 2.43 ท่านคิดว่า การเที่ยวผับและสถานบันเทิงสร้างความสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ย 2.42 ท่านคิดว่า การเที่ยวผับและสถานบันเทิงเป็นการพักผ่อนจากการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.39 ท่านคิดว่า การเที่ยวกลางคืนไม่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ย 2.09 ท่านคิดว่า การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนทำให้เป็นคนทันสมัยและทันสมัยเหลื่อมของสังคม มีค่าเฉลี่ย 2.07 ท่านคิดว่า บุคคลที่เที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนเป็นคนก้าวร้าว มีค่าเฉลี่ย 2.07 ท่านคิดว่า การเที่ยวผับและสถานบันเทิงทำให้ได้รู้จักคู่รักคู่เดท มีค่าเฉลี่ย 1.99 ท่านคิดว่า การเที่ยวผับและสถานบันเทิงเป็นการทำลายสุขภาพทั้งผู้ที่ดื่มและไม่ดื่ม มีค่าเฉลี่ย 1.97 ท่านคิดว่า การเที่ยวผับและสถานบันเทิงทำให้เสียการเรียน มีค่าเฉลี่ย 1.88 ท่านคิดว่า การเที่ยวผับและสถานบันเทิงทำให้เกิดความสามัคคีในกลุ่มเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 1.86 และกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับท่านคิดว่า การเที่ยวกลางคืนอาจมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ มีค่าเฉลี่ย

1.39 และท่านคิดว่า การเที่ยวสถานบันเทิงมีความเสี่ยงต่อการติดสารเสพติด มีค่าเฉลี่ย 1.37 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมท่านใช้เวลาในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแต่ครั้งสั้น 3 – 4 ชั่วโมง ที่ปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.42 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 19.00-21.00 น. เป็นช่วงเวลาที่ท่านมักจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มีค่าเฉลี่ย 2.09 เมื่อท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงสิ่งแรกที่ท่านทำคือการสั่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย 2.04 ท่านเคยมีประสบการณ์เที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มีค่าเฉลี่ย 2.38 (ผับ ร้านเหล้า คาราโอเกะ) เป็นสถานที่ที่ใช้บริการในเวลากลางคืน มีค่าเฉลี่ย 2.35 ท่านมีค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิงกลางคืนโดยเฉลี่ยครั้งละ 300 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย 2.28 ท่านชอบไปเที่ยวสถานบันเทิง (เช่น ผับ ร้านเหล้า บาร์ คาราโอเกะ) กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 2.26 ท่านมักฟังเพลงเต้นรำเมื่ออยู่ในสถานบันเทิงกลางคืน มีค่าเฉลี่ย 2.22 ท่านมักขาดเรียนในวันต่อมาหลังจากไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มีค่าเฉลี่ย 2.21 เวลาท่านทุกข์ใจหรือเศร้าใจ ท่านชอบไปสถานบันเทิงเพื่อผ่อนคลาย มีค่าเฉลี่ย 2.14 ท่านไปใช้บริการสถานบันเทิง อาทิตย์ละ 4 ครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.14 ท่านเข้าใช้บริการสถานบันเทิงกลางคืนโดยแต่งตัวมิดชิดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ย 2.09

ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแต่ละครั้ง ท่าน
ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 2.04 ท่าน
เที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่า 1 แห่งใน 1 คืน
มีค่าเฉลี่ย 1.95 และท่านไปใช้บริการสถานบันเทิง
กลางคืน โดยแต่งตัวล้อแหลม มีค่าเฉลี่ย 1.95
ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคล แสดงจำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล (n = 106)

ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน(n=106)	ร้อยละ(100.00)
1. เพศ		
ชาย	11	10.40
หญิง	95	89.60
รวม	106	100.00
2. อายุ		
18 – 20 ปี	32	30.20
21 – 23 ปี	70	66.00
24 – 26 ปี	4	3.80
ค่าต่ำสุด (Min) = 19 ปี, ค่าสูงสุด (Max) = 25 ปี		
รวม	106	100.00
3. ระดับปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	44	41.50
ชั้นปีที่ 2	17	16.00
ชั้นปีที่ 3	22	20.80
ชั้นปีที่ 4	23	21.70
รวม	106	100.00
4. ผลการเรียนเฉลี่ย		
2.01 – 3.00	23	21.70
3.01 – 4.00	83	78.30
ค่าต่ำสุด (Min) = 19 ปี, ค่าสูงสุด (Max) = 25 ปี		
รวม	106	100.00
5. สภาพครอบครัว		
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	100	94.40
พ่อแม่หย่าร้าง	3	2.80
พ่อแม่แยกกันอยู่	1	0.90
พ่อแม่เสียชีวิต	2	1.90
รวม	106	100.00

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคล แสดงจำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล (n = 106)

ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน(n=106)	ร้อยละ(100.00)
6. สถานที่พักอาศัย		
บ้าน	30	28.30
บ้านเช่า	5	4.70
หอพัก	71	67.00
รวม	106	100.00
7. สถานบันเทิงที่นิยมไป		
โรงเหล้าทำมือ ศรีสะเกษ	39	36.80
ไอบาร์	9	8.50
สำราญมหาชน	24	22.60
อภิมหัย 4289	7	6.60
ไม่เคยไปสถานบันเทิง	27	25.50
รวม	106	100

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน (n = 106)

ระดับความรู้	เกณฑ์ในการวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ระดับมาก	คะแนนตั้งแต่ร้อยละ80 ขึ้นไป	32.00	30.20
ความรู้ระดับปานกลาง	คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60-80	74.00	69.80
รวม		106	100

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ระดับทัศนคติกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน (n = 106)

ระดับทัศนคติ	เกณฑ์ในการวัด	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติระดับดี	(2.34 – 3.00)	14.00	13.21
ทัศนคติระดับปานกลาง	(1.67 – 2.33)	90.00	84.91
ทัศนคติระดับน้อย	(1.00 – 1.66)	2.00	1.88
รวม		106.00	100.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ ระดับพฤติกรรมเกี่ยวกับการที่ชาวสถานบันเทิงกลางคืน

ระดับพฤติกรรม	เกณฑ์ในการวัด	จำนวน	ร้อยละ
ระดับดี	(2.34 – 3.00)	21.00	25.47
ระดับปานกลาง	(1.67 – 2.33)	79.00	74.53
รวม		106.00	100.00

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับพฤติกรรมกรรมการที่ชาวสถานบันเทิงกลางคืน

(n = 106)

ลักษณะส่วนบุคคล	พฤติกรรม			รวม	χ^2	df	P-Value
	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย				
1. เพศ					1.353	1	0.247
ชาย	3 (14.30)	8 (9.40)	0 (0.00)	11 (10.40)			
หญิง	18 (85.70)	77 (90.60)	0 (0.00)	95 (89.60)			
2. อายุ					0.528	2	0.591
18 – 20 ปี	7 (21.90)	25 (78.10)	0 (0.00)	32 (30.19)			
21 – 23 ปี	14 (20.00)	56 (80.00)	0 (0.00)	70 (66.04)			
24 – 26 ปี	0 (0.00)	4 (100.00)	0 (0.00)	4 (3.77)			
3. ระดับปีการศึกษา					0.525	3	0.666
ชั้นปีที่ 1	9 (42.90)	35 (41.20)	0 (0.00)	44 (41.50)			
ชั้นปีที่ 2	5 (23.80)	12 (14.10)	0 (0.00)	17 (16.00)			
ชั้นปีที่ 3	3 (14.30)	19 (22.40)	0 (0.00)	22 (20.80)			
ชั้นปีที่ 4	4 (19.00)	19 (22.40)	0 (0.00)	23 (21.70)			

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับพฤติกรรมกรที่วสถานบั้นเทิงกลางคั้น
(n = 106) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	พฤติกรรม			รวม	χ^2	df	P-Value
	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย				
4. ผลการเรียนเฉลี่ย				0.719	1	0.398	
2.01 – 3.00	6 (28.60)	17 (20.00)	0 (0.00)	23 (21.70)			
3.01 – 4.00	15 (71.40)	68 (80.00)	0 (0.00)	83 (78.30)			
5. สภาพครอบครัว				0.581	3	0.629	
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	19 (90.50)	81 (95.30)	0 (0.00)	100 (94.30)			
พ่อแม่หย่าร้าง	1 (4.80)	2 (2.40)	0 (0.00)	3 (2.80)			
พ่อแม่แยกกันอยู่	0 (0.00)	1 (1.20)	0 (0.00)	1 (0.90)			
พ่อเสียชีวิต	1 (4.80)	1 (1.20)	0 (0.00)	2 (1.90)			
6. สถานที่พักอาศัย				0.681	2	0.508	
บ้าน	6	24	0	30			

	(28.60)	(28.20)	(0.00)	(28.30)
บ้านเช่า	2	3	0	5
	(9.50)	(9.50)	(0.00)	(4.70)
หอพัก	13	58	0	71
	(61.90)	(68.20)	(0.00)	(67.00)

ตัวแปร	พฤติกรรมกรที่เกี่ยวข้องสถาน บันเทิงกลางคืน (Y)	ความรู้เกี่ยวกับการที่เกี่ยวข้องสถาน บันเทิงกลางคืน (X ₁)	ทัศนคติการที่เกี่ยวข้องสถาน บันเทิงกลางคืน (X ₂)
(Y)	1	0.066	-0.014
(X ₁)		1	-0.272**
(X ₂)			1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

1. ความรู้เกี่ยวกับการที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงกลางคืน อยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.20 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุทธิพงษ์ กรานเขียว (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการดื่มสุราในสถานบันเทิง ของนิสิตภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยบูรพาผลการวิจัย พบว่า อยู่ในระดับดี คิดเป็น ร้อยละ 71.25 โดยส่วนใหญ่ทราบว่าการ 58 ดื่มสุราในปริมาณมาก และดื่มมาเป็นเวลานาน มีผลทำให้เกิดอันตราย จากเส้นเลือดในสมองแตก และหลอดเลือดสมองอุดตัน อาจเนื่องจากได้รับข้อมูลข่าวสารจากอาจารย์ในชั้นเรียน และโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารจากครอบครัว บุคลากรทางการแพทย์ และ

สาธารณสุข จึงเป็นผลทำให้ความรู้เกี่ยวกับการที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงกลางคืนอยู่ในระดับดี แต่เมื่อ พิจารณาความรู้เกี่ยวกับการที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงกลางคืน เป็นรายข้อเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป สามารถเข้าสถานบริการได้แหล่งสถานบันเทิง เปิดทำการ 24 ชั่วโมง อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ อาจ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากอาจารย์ในชั้นเรียนยังมีไม่ มากพอ จึงเป็นผลทำให้ความรู้เกี่ยวกับการที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงกลางคืนไม่อยู่ในระดับที่ดีเท่าที่ควร

2. ทัศนคติเกี่ยวกับการที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงกลางคืน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.75 โดย (\bar{X} = 3.30 , S.D = .68) ซึ่ง สอดคล้องกับ

การศึกษาของจิตพร อุประภาส; (2559)ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ด้านทักษะคิด การเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เกิดความสามัคคีในกลุ่มเพื่อน การเที่ยวผับ และสถานบันเทิงทำให้เสียการเรียนและมีส่วนทำให้ผลการเรียนลดลง การเที่ยวกลางคืนทำให้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ และการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ดังกล่าวจึงเป็นผลให้ ทักษะคิดในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง

3.พฤติกรรมการศึกษาสถานบันเทิงกลางคืนอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 74.53.10 โดย (\bar{X} =3.01 , S.D =86) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑาทิพย์ พรมงศ์; (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้บริการผับและสถานบันเทิง รอบสถานศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครหากพิจารณารายชื่อ พบว่า นักศึกษาใช้บริการสถานบันเทิง กลางคืนในวันหยุดจากการเรียน ในการใช้บริการสถานบันเทิงเฉลี่ยต่อครั้ง 2 - 3 ชั่วโมง ทั้งนี้เป็น เพราะความรับผิดชอบต่อน้องที่นักศึกษา หากพ่วงนี้ไม่มีเรียนทำให้สามารถเที่ยวได้อย่างสบายใจ ทำให้เป็นเหตุผลให้นักศึกษาเลือกไปเที่ยววันนี้นี้มากที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ขวัญชนก นันทไพบูลย์ และ วิภาณี แซ่พัว (2550) พบว่านักศึกษามักไปเที่ยวในวันศุกร์ซึ่งพ่วงนี้ไม่มีเรียน ช่วงเวลา 20.01–22.00 น. ความถี่โดยเฉลี่ยในการเที่ยวสถานบันเทิง 1 - 2 ครั้งต่อเดือน แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างยังคงตระหนักถึงความสำคัญของการเรียน จึงทำให้ส่วนใหญ่ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในเวลาที่ไม่กระทบต่อการเรียน ชัดแจ้งจากงานวิจัยของ นิภาวรรณ คาแสน และรณฤทธิ์ วารสารบัณฑิตศึกษาในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีที่12 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน (2561 : 32) 59 พบว่า วิทยุรุ่นส่วนใหญ่ จะใช้เวลาเที่ยวกลางคืน 3 - 4 ชั่วโมงออกไปเที่ยววันศุกร์และออกไป เที่ยวกลางคืน 1 - 2 วัน ต่อสัปดาห์ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน เช่น วิทยุรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ศึกษาแล้ว จึงทำให้ช่วงเวลาในการเที่ยวยาวนานกว่า และความถี่ ของการเที่ยวมากกว่ากลุ่มนักศึกษา ที่มีภารกิจต้องเรียนหนังสือและยังคงใช้เงินจากผู้ปกครอง

4.เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ($r=0.006$, $p=0.503$)เมื่อพิจารณาระหว่างตัวแปรต้นด้วยตนเอง พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ทักษะคิดการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน($r=-0.272$, $p=0.005$) ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ จุฑาทิพย์ พรมงศ์ (2561) ได้แก่ การเที่ยวผับและสถานบันเทิงเป็นการสังสรรค์กับเพื่อน สร้างความ สนุกสนาน เป็นการพักผ่อนจากการเรียน ช่วยคลายเครียด ได้พบเพื่อนใหม่ และประสบการณ์ใหม่ ทักษะคิดเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน เนื่องจากนักศึกษา ส่วนใหญ่มีทักษะคิดการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนในระดับปานกลาง ส่งผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง เหล่านั้น ไปในทางที่ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ควรร่วมกันรณรงค์เกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน และร่วมมือกับสถานศึกษา เพิ่มครูที่ปรึกษาและหาวิธีใกล้ชิดกับนักศึกษาให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันสถานศึกษา มักจะปล่อยปละละเลยในสิ่งนี้

2. สถาบันการศึกษาควรมีการสัมมนาให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และปัญหาสังคมอื่นๆที่เกิดขึ้นตามมาของนักศึกษา

3. ควรมีการศึกษาในเรื่องอิทธิพลของสังคมออนไลน์ ที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมการเลือกใช้สถานบันเทิง เพราะในปัจจุบันสังคมออนไลน์เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตประจำวันของคน เอกสารอ้างอิง

1. ประภาเพ็ญ สุวรรณ .(2520). **ศึกษาแนวคิดความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม(KAP)**

วารสาร ทฤษฎี เกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (knowledge attitude practice).

2. ประภาเพ็ญ สุวรรณ .(2556). **ศึกษาแนวคิดความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม(KAP) วารสาร**

ทฤษฎี เกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (knowledge attitude practice).

องค์การอนามัยโลก.(2560). **สถานการณ์บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และดัชนีความเสี่ยง**

ต่อปัญหาแอลกอฮอล์ของจังหวัดในประเทศไทย.

วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข